

MUSSOLINI ZAVRAČA POSREDOVANJE LIGE NARODOV

VČERAJ JE ITALIJANSKA VLADA S POSEBNIM ODLOKOM OPUSTILA ZLATO VALUTO

Mussolini noče stati z "divjim narodom" pred svetovnim tribunalom. — Italija se sklicuje na način, kako je Anglija razširila svojo moč. — Kolonizacija je za Evropo življensko važnosti. — Italijanska banka je odvezana svojih obveznosti.

RIM, Italija, 23. ju. — Italijansko časopisje je danes objavilo pogovor, ki ga je imel italijanski ministrski predsednik Mussolini z dopisnikom uglednega pariškega lista "Echo de Paris".

Mussolini mu je rekel, da se ne bo brigal za posredovanje Lige narodov in da mu niti na um ne pride, da bi stopil pred svetovni tribunal v družbi "divjega zamorskega naroda".

— Ali ni nekaj nezaslišnega, — je vzkliknil Mussolini, — da bi divje zamorsko plemo tiralo pred svetovni tribunal enega izmed velikih narodov, ki so temeljito preosnovali vse človeštvo?

— O Italiji mislim tako, — je nadaljeval, — kot so mislili o Angliji tisti velik Angleži, ki so ustanavljali angleški imperij. O Italiji mislim tako kot so mislili o Franciji francoski kolonizatorji. — Abesinija je načela važno vprašanje, če je Evropa zmožna dovršiti svoje svetovno poslanstvo kolonizacije iz katere je črpala dolga stoletja svojo veličino. Če Evropa ni tega zmožna, je udarila za njo zadnja ura.

— Dejanja dokazujejo, ne pa besede, — je nadaljeval Mussolini. — Meseca avgusta bom otvoril v severnem delu Italije velike manevre, ki se jih bo udeležilo petstotisoč mož. Meseca oktobra bom pa imel v Abesiniji nad en milijon Italijanov. Poročevalec je vprašal Mussolinija, kaj bi se zgodilo, če bi Nemčija in Jugoslavija izrabili položaj in mu začeli nagajati.

— Od nobene strani se mi ni treba ničesar bati, — je odvrnil Mussolini odločno.

Glede Japonske piše Mussolinijevo glasilo "Popolo d'Italia": — Če je kakšna država na svetu, ki je najmanj pozvana vmešavati se v italijansko abesinski spor, je ta država Japonska. Japonska se niti ne zmrda za ukrepe Lige narodov ter na svojo pest osvaja Kitajsko, deželo z najstarejšo kulturo.

Londonska poročila, da je sklenil angleški kabinet odpraviti embargo na pošiljanje orožja v Abesinijo, so še bolj podžgala italijanski patriotizem.

Italijansko časopisje poroča, da bo vstopilo v italijansko armado na tisoče bivših sužnjev, ki so iz Abesinije pobegnili v Eritrejo. Ti vojaki se bodo baje z velikim navdušenjem borili proti svojim bivšim zatiralcem.

RIM, Italija, 23. julija. — S posebnim kraljevim odlokom je Italija opustila zlato valuto ter je Italijansko banko odvezala obveznosti, da mora imeti 40 odstotkov pokritja v zlatu za papirnati denar, ki se nahaja v prometu.

Ta odredba je v najožji zvezi z vojnimi pripravi v Vzhodni Afriki.

Kraljev odlok med drugim pravi, da je razveljavljena določba z dne 7. junija, 1928, po kateri je Italijanska banka obvezana v svoji zakladnici imeti 40 odstotkov zlatega kritja za papirnati denar, ker ima vlada velika izplačila v inozemstvu.

Italija je tako odločna, da izsili odločitev abesinskega problema, da je vsakdo prepričan, da mora prej ali slej priti do vojne, če bi tudi sedaj bila diplomatičnim potom odvrnjena.

Angleški poslanik sir Eric Drummond in franco-

Katoličani—največja nevarnost Nemčije

KONEC STAVKE V TERRE HAUTE

Generalnemu štrajku so napravile konec plinske bombe in dež. — Pogajanja med delavci in delodajalci.

Terre Haute, Ind., 23. julija. — Stavkarji so za danes sklicali veliko zborovanje, na katerem so se hoteli navduševati za nadaljevanje generalne stavke, pa se je nenadoma vlila silna ploha, ki jih je dosti pregnala. Česar pa dež ni zmogel, so zmogle solzne bombe miličarjev.

V mesto je bilo dospelo 1200 miličarjev, ki so dvakrat z bombami razgnali štrajkarje, ki so demonstrirali pred Columbian Enameling and Stamping Co. Podjetje je namreč naročilo nekaj skebov, ki jih pa štrajkarji niso pustili v dvorano.

Popoldne so se pa delavci začeli vračati na delo. Generalni štrajk je bil končan.

Proti večeru so se začela posvetovanja med zastopniki delavcev in delodajalcev.

Kot posredovalec je nastopil član delavskega departamenta C. L. Richardson.

Miličarji so aretirali par štrajkarjev, pa so jih pozneje izpustili.

VLADA ZARUBILA 712 HIŠ

Washington, D. C., 23. julija. — Ker lastniki hiš, ki so prejeli vladno posojilo od Home Owners Loan Corporation, niso odplačevali svojega dolga, je vlada zarubila širom dežele 712 hiš. Hiše bodo prodane na javni dražbi. Da je vlada obvarovala hišne posestnike, da jim hiše zaradi neplačane dolga niso prodane, je posodila 882.974 strankam \$2,665,532.258.

Za upravo teh hiš je postavljen poseben odbor, ki bo hiše ali prodal ali pa oddal v najem, da vlada ne bo trpela škode.

NUDISTIČNA KOLONIJA OROPANA

Barcelona, Španija, 23. julija. — Deset roparjev je napadlo nudistično kolonijo v Gavi. Nudiste so prisilili, da so odprli svoje omare ter so odnesli denarja okoli \$7000. Po ropu so obleko zažgali, da jih nudisti niso mogli zasledovati.

ski poslanik grof Charles de Chambrun sta v stalnih posvetovanjih s podtajnikom zunanega ministarstva Fulvio Suvichem.

RIM, Italija, 23. julija. — Pred japonsko posla-

PRAVILNIKI NRA NE BODO NADOMEŠČENI

Pravice delavcev morajo biti zavarovane. — Določene morajo biti najnižje plače in najvišje delovne ure.

Washington, D. C., 23. julija. — Položaju ameriškega delavca je bila posvečena konferenca, katero je imel predsednik Roosevelt s svojimi svetovalci in industrijalcem Howardom Cheneyem. Na konferenci sta bila tudi navzoča generalni pravnik Cummings in načelnik NRA James O'Neil.

Kot je bilo pozneje oznanjeno, ne namerava predsednik takojšnjih postavnih odredb, ki naj bi nadomestile prejšnje NRA pravilnike. Vendar pa je predsednik naročil raznim državnim uradom, da skušajo vzdržati one določbe, ki se tičejo najnižjih plač in najvišjih delovnih ur. Trgovski komisiji je predsednik dal nalog, da pomaga sestaviti prostovoljne pravilnike.

Senatni odbor za vzgojo in delavska vprašanja poroča, da razni, brezvestni podjetniki, ki pa niso bili imenovani, oškodujejo delavce pri zveznih gradbenih delih.

Odbor je že eno leto preiskoval obdolžbo, da nekateri podjetniki kršijo Bacon-Davisovo postavbo, po kateri je za zvezna dela predpisana krajevna plača. Zato predlaga odbor premembo postavbe na naslednji način:

1. Delavcem morajo biti zagotovljene krajevne plače pri kontraktih, ki znašajo nad dva tisoč dolarjev.

2. Podjetnikom, ki kršijo postavbo, vlada ne bo izplačala denarja, in

3. Posebna komisija naj zaustopi oškodovane delavce.

JEZOVI POKAJO NA KITAJSKEM

Šanghaj, Kitajsko, 23. julija. — Jezovi pokajo ob starem "velikem kanalu," ob Rumeni reki in Jangee in voda je zalila več sto kvadratnih milj rodovitne zemlje. Več tisoč ljudi je brez strehe in mnogo jih je utonilo.

V enem mesecu velikanske povodnji cenijo na 65.000 človeških žrtv. Oblasti se boje, da bo letošnja povodenj zahtevala več človeških žrtv kot pa povodenj leta 1931, ko je utonilo 80.000 ljudi.

VERSKI BOJI NA IRSKEM

Ze od 12. julija se vrše hudi boji med katoličani in protestanti. — Posebno hudi boji so v Belfastu.

Belfast, Irska, 23. julija. — Boji med katoličani in protestanti, ki so se pričeli 12. julija ob priliki jubileja protestantovske reformacije na Angleškem, so se razvili v pravo versko državljansko vojno, ko so se boji pričeli tudi v južni Irski. Včerajšnji dan je bil v znamenju požigov, razbijanja šip, pouličnih bojev in saj ene stavke. V Belfastu so bile dvignjene obtožbe umora proti "neznanim osebam."

V Limericku so zastavkali pristaniški delavci, ker niso hoteli nakladati neke ladje, ker je bila last neke parobrodne družbe iz Belfasta. V Kilmallocku je razjarena množica zažgala protestantovske cerkev ter razbil trgovine protestantskih trgovcev. Druga stavka pristaniških delavcev je pretila v Belfastu, ko so prvi dan po občinskih pristaniških delavci zopet prišli na delo in so bili na poti napadeni. Že nekaj dni prej je bilo slišati, da bodo imeli delavci težavo, ko se bodo vrnili na delo. Prišlo je do pretepa, v katerem so delavci, ki so hoteli na delo, bili zmagovalci. Vsi razen enega so prišli v pristanišče. Eden med njimi je bil ranjen in odpeljan v bolnišnico. V pristanišču so delavce pričakali duhovniki, ki so jih pozivali, da vzdržujejo mir. Vse mesto se je oddahnulo, ko so delavci duhovnikom obljubili, da bodo ostali na delu.

Medtem pa je šerif Thomas Alexander dvignil sedem obtožb proti "neznanim" zaradi uboja. Sodnik, kateremu je bila vročena obtožnica, je rekel, da so bili umori izvršeni premišljeno in je verski fanatizem označil kot prekletstvo, ki teži mirno človeštvo.

MNOGO UBITIH ZARADI
KLOBUKOV

Moskva, Rusija, 23. julija. — V Mešedu v Iranu (Perziji) je bilo ubitih več ljudi, ko je bila objavljena vladna odredba, da morajo moški nositi evropsko pokrivala mesto običajnih turbanov in fesov.

V Teheranu zaradi te odredbe ni prišlo do nikakih izgrediv, toda v Mešedu so duhovniki naščuvali prebivalstvo, da so napadali ljudi, ki so nosili evropske klobuke.

Šah Riza kan Pahlevy posnema turškega predsednika Kemala Atatürka in hoče iztrebiti vse verske in narodne tradicije ter hoče modernizirati svojo deželo.

Mešed, ki je glavno mesto v provinci Hurasan, ima 75.000 prebivalcev.

ČASOPISJE OBJAVLJA IMENA DEKLET, KI SE PAJDAŠIJO Z ŽIDI

BERLIN, Nemčija, 23. julija. — Nazijska vlada označuje politično katoličanstvo kot sovražnika št. 1 in je položila težko roko na katoličane, žide, protestante in druge nasprotnike nazijske vlade. S tem so nazijski voditelji pričeli strogo kampanjo proti reakcionarcem.

ROOSEVELTOVA VLADA "BLAZNA"

Governor Marylanda napada predsednika. — Governor Nice je obiskal bivšega predsednika Hooverja.

San Francisco, Cal., 23. julija. — Governor Marylanda Harry W. Nice je pred okrajnim republikanskim klubom označil Rooseveltovo vlado kot "popolnoma blazno." Nice je bil klubu predstavljen s pripombo, da je imel malo prej sestanek z bivšim predsednikom Hooverjem in vojnim tajnikom Hurleyem.

Gospodarska kriza divja po celem svetu, — je rekel Nice, — v Združenih državah pa smo bili po zaslugi graditve politike in ustavnega zadržanja tedanje republikanske vlade v juniju 1932 na poti nazaj k prosperiteti, ko so nas volitve istega leta zopet vrgle nazaj. Da smo v pobijanju krize manj dosegli, kot pa katerakoli druga država, tiči vzrok v tem, da so profesionalni in politični mazači s svojimi zdravili naš narod vodili za nos. Kar sedaj v prvi vrsti potrebujemo, je, da odstranimo vso potratno vladno in se vrnemo k štedenju ter znižamo davke, da bo mogla industrija in posebno mala trgovina izhajati.

Dallas, Tex., 23. julija. — Dva člana mladodemokratske lige odvetnik Joe Bailey Humphreys in Phil Overton sta objavila oklice za organizacijo "proti Rooseveltovega gibanja," katere cilj je prepričati, da bi bil Roosevelt na demokratski konvenciji prihodnje leto zopet imenovan za predsedniškega kandidata. V tem oklicu je Roosevelt obdolžen, da je s svojo protustavno smerjo stranko izdal in varal. Posebno povdarja oklice, da je predsednik kršil državne pravice ter je celo prejšnje republikansko gospodarsko politiko ponovil v povečani obliki.

LLOYD GEORGEV NEW DEAL

London, Anglija, 23. julija. — Angleški kabinet je zavrgel načrt za New Deal bivšega ministrskega predsednika Lloyd Georgea. Poglavitna točka njegovega načrta so bila velika javna dela.

Vlada je prepovedala vsem katoliškim in protestantovskim organizacijam nastopati v javnosti ter kazati svoje uniforme in znake. Med drugim se glasi v tej odredbi:

— Vodstvo države ne more več mirno gledati na to delovanje, ki je v teku dogodkov postala nevarnost za javno varnost in red.

Notranji minister Wilhelm Frick je naročil vsem oblastim, da prepovedo vsem verskim mladeniškim organizacijam kazati se izven cerkve in da ne smejo nositi kake posebne obleke in znakov bodisi v cerkvi, ali izven cerkve.

Nazijsko časopisje je pričelo napadati reakcionarce, med katere šteje katoličane, protestante in žide.

V soglasju s protizidovsko politiko propagandnega ministra Pavla Josepha Goebbelsa uprave raznih kopališč zavračajo židovske goste.

Pred židovske trgovine se postavljajo fotografi in fotografirajo vsakogar, ki je pri Židu kaj kupil. Posebno podedelko časopisje je zelo nasprotno Židom. Neki časopis je šel celo tako daleč, da je objavil imena deklet, ki se pajdašijo z Židi.

Minister za cerkvene zadeve Hans Kerrl je rekel, da je sedanja gonja proti Židom, protestantom in katoličanom samo uvod tega, kar bo še prišlo. Kerrl je poslal v ječe že mnogo katoliških duhovnikov in bo sedaj šel za tri tedne na počitnice ter se bo, kot pravi sam, pripravljal naloge, katero mu je naložil Hitler.

Duhovnika Martin Utsch in Rudolf Wilmsen, ki pripadata misijonarskemu redu Najsvetejšega srca Jezusovega, sta bila obsojena na štiri leta ječe, ker sta pošiljala cerkveni denar iz Nemčije. Največji sovražnik Židov Julius Streicher je imel konferenco s Hitlerjem na Bavarskem. Poznavalci razmer pravijo, da je bila ta konferenca velikega pomena in da pomeni pričetek velike gonje proti Židom.

BOJKOT RESTAVRANTOV

Miren, pa učinkovit bojkot newyorških restavrantov je prisilil restavratere, da so znižali cene, katere so zvišali 1. aprila. Predsednik društva restavraterev Paul Henkel je rekel, da so imeli restavrantni tako malo gostov, da je bilo treba znižati cene jedilom.

Advertise in
"Glas Naroda"

Peter Zgaga

— Ta tukaj je pa nikelnasta. Že trideset let jo imam noč in dan pri sebi. Ni lep nazunaj; če bi jo človek na cesti videl, bi je mogoče niti ne pobral. Njena zunanost res ni vredna niti pet centov. Toda pred njenim kolesjem se lahka vsaka druga skrije. Nje "movement" je pa neprimerno kosljiv in nenadomestljiv.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

R. WRIGHT:

ALIBI!

Policija je Higgsa zelo dobro poznala. Vendar ga to ni motilo, zdelo se je, ko da mu je v zabavo. "Da bi mi le enkrat kaj velikega uspelo, pa bom imel dovolj denarja, da se bom mogel več let pošteno preživljati," je dejal polnupanja. Takih misli se je bil nabral iz raznih knjig. Vedel je, da je draguljar Packerton že star in ima eno samo mlado prodajalko; vedel je tudi, da so dragulji pod steklom na mizi v prodajalnici. Pa je sklenil, da bo preizkusil svoje znanje.

Najprej je preudarjal, kako bi si priskrbel zanesljiv alibi. Zato je odšel v okolico mesta h gospe Benney v Surrey. Gospo Benney je že več let poznal. Sama je živela v svoji vili in se bavila z rejo kokoši.

Prav razveselila se ga je. Ko je imela delo v kuhinji, da pripravi kosilo, se je Higgs ukvarjal s tem, da je z obel stenskih koledarjev v sobi odtrgal datum dotičnega dne. Nato je pogledal, ali je kaj časopisov v sobi. Prav vseč mu je bilo, ko ni našel nobenega.

Ko je videl, da ni bilo nobenega znaka več, kakšen datum je bil tistega dne, se je usedel za mizo in pričakoval kosila. Gospa se je vrnila iz kuhinje in ga je vprašala, koliko časa meni ostati pri njej. Higgs je odvrnil:

"Čakajte, da pomislim," je zamrmral; "jutri je — sredo. Prav zarana se bom moral odpeljati."

"Jutri je torek," je dejala gospa.

"Ne," jo je popravil Higgs, "sreda je."

"Pa prav dobro vem, da je torek."

"Sreda," je zatrdil, "poglejte na koledar!"

Gospa se je ozrla in se prepričala, da ima on prav. Ne zaupno se je ozrla na drugi koledar. Spet je videla isto. "Čudovito," se je začudila. — "Pa sem bila prepričana, da je danes ponedeljek!"

"Kaj hočete," je dejal Higgs in se zasmejal. "Izven mesta ste in nobenih ljudi ni v bližini."

"Tako je," je pritrdila gospa. "Saj je kar smešno, da

sem si domisljala, da je danes ponedeljek. Preneumno!"

Higgs se je veselo zasmejal. Čez nekaj časa ga je gospa poklicala k čaju.

"Ob štirih sem navajena, da pijem čaj."

"Veseli me, da veste, koliko je ura," je dejal Higgs.

"Zakaj?"

"(O — lahko bi bili pozabili, kakor ste pozabili na datum!"

"Kaj takega se mi pač ne bo več pripetilo," mu je zatrdila gospa.

Drugo jutro se je Higgs vrnil v mesto. Dopoludne se je ukvarjal s tem, da je popravljal svoj stari samokres.

Bilo je približno ob štirih, ko je Higgs vstopil v Packertonovo prodajalno draguljev. Le prodajalka je bila ondi, ki se mu je s prijaznim smehljajem približala.

"Rad bi," je hladno dejal Higgs, "kak zaročni prstan, ki naj bo najlepši in najdražji, kar jih imate."

Odprla je stekleni pokrov skrinjice, kjer so bili najdragocenejši prstani.

"Tu so prstani," je dejala, "ki tanejo po deset do dvajset tisoč dolarjev."

"Hvala," Higgs je nagubančil čelo. "In zdaj, draga moja, če radi živite, lepo mirno stojte in se niti ne oglašite."

Dekle ga je začudeno pogledala in se zdržnila, ko je zagledala samokres, ki je bil vanjo namerjen. Zakričala je.

Higgs je brezbrizno odvrnil pokrov, segel z roko v skrinjico in potegnil pest prstanov iz nje. Naglo jih je spustil v žep.

"Če se še enkrat oglašite," je zamrmral prodajalki, "vam odsekam glavo."

Nalabno je zaječala. Higgs je planil k vratom. Še enkrat je hotela zavpiti, a nato je omedlela.

Packerton je naglo pritekel skozi zadnja vrata, a Higgs je bil že odnesel pete.

Čez nekaj dni je prišel detektiv k Higgsu. Ta se ni začudil, saj ga je bil že pričakoval.

Detektiv se je usedel, saj je bil že tolikokrat pri Higgsu, da je bil pri njem ko doma.

"Kaj želite?" ga je prijazen vprašal Higgs.

"V torek ste pri Packertonu ukradli za petdesettisoč dolarjev draguljev."

"V torek, pravite?"

"Da. Približno krog štirih popoldne."

"V torek ob štirih popoldne," je mirno odvrnil Higgs, "sem pri gospe Benney v Surreyju v njeni vili lepo dremal."

"A?" Detektiv je zamišljeno umolknil. "Kako se imenuje gospa? Benney? — V Surreyju?"

Higgs je prijazno prikimal. Detektiv je počasi bral tole novico iz časopisa:

"V torek popoldne je pogorela neka vila v Surreyju. Ondi je živela gospa Benney, ki je takoj poklicala gasilce, a je bilo že prepozno. Vila je pogorela do tal."

Higgs se je mogel le zasmejati in ponuditi roki, da ga je detektiv uklenil.

ČEBELE SPLAŠILE CELO MESTO

Na Aragonski trg v španskem mestu Saragosi se je spustil te dni roj čebel, ki je po neki cennitvi štel najmanj 2 milijona živali. Vse je zbežalo v hiše in se zabarikadiralo vanje. Ker ni kazalo, da se bodo čebele prostovoljno umaknile, so nastopili gasilci s plinskimi maskami in rokavicami. Šele po večurnem boju jim je uspelo, da so roj pregnali.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Narobite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

POLA NEGRI SE SPET OMOŽI

Filmska igralka Pola Negri se baje pripravlja, da se poroči v četrti. Tokrat bo nje mož neki vodilni angleški parlamentarec, a za sedaj še noče izdati njegovega imena. Poroka bo v decembru. Dotlej bo Pola Negri odigrala svoje vloge še v treh filmih, na kar se iz Hollywooda za stalno preseli v London. Pravi, da bo potem definitivno zapustila film.

BUDOAR ZA ZLOČINCE

V Weststoneu na Angleškem so otvorili novo jetnišnico, ki je zbudila v javnosti precej ugovorov. V takšni jetnišnici, pravijo, je naravnost slast biti zločinec. Že na zunaj ne sponinja s svojim elegantnim in okusnim slogom, svojimi zidovi iz rdečee opeke in belo kupolo prav nič na jetnišnice, kakor si jih običajno predstavljamo. Znotraj pa je tudi bolj podobna bogatemu sanatoriju ali budoarju, nego ječi.

Za sprejemanje obiskov so jetnikom na razpolago naravnost razkošno opremljene sprejemnice. Prva jetnica, ki so jo spravili v to "palaco jetnikov," neka starejša ženska je bila navdušena nad kopalnicami, oblačilnicami in jedilnimi prostori. Osebe pa jo je sprejelo naravnost slavnostno.

TRAGIČEN KONEC BABJEVERNE IGRE

Znani pariški psihiater prof. Pierre Vachot je predaval o modnem zdravljenju s pomočjo hipnoze in lastne domisljije ter omenil kot javno nevarnost različne vedeže, napovedovalce usode in bistrogledce. Živčno obremenjeni ljudje lahko postanejo žrtev sličnih kvarnih vplivov. Tako je v Marseilleu neke praznoverna igralka zvedela pri modni prerokinji, da bo za njo usoden neki Italijan z očmi razne barve. Istega dne je odšla igralka v večji družbi na obed v svojo stalno gostilno. Ko se je približal mizi pravkar v službo sprejet italijanski natakar, je ugotovila igralka, da ima mož različne oči: eno je bilo plavo, drugo pa rjavo. Igralka se je zgrozila, poklicala hotelskega ravnatelja in zahtevala, da bi bil natakar takoj odstranjen in odpuščen iz službe. Nato se je odigral mučen prizor. Natakar, ki je dolgo bil brez posla, je milo prosil usmiljenja in se skliceval na to, da ima ženo z otroki. Toda igralka je ostala neomajna. Hotel-sko vodstvo ni maralo izgubiti stalnega gosta. Natakar je moral oditi.

ZAROČENCA

MIŁANSKA ZGODBA 'IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

40

Malo po slovesni oblubi je Gertruda postala učiteljica gojenk. Zdaj si lahko mislite, kako se je moralo tem deklicam goditi pod tako disciplino.

Njene nekdanje zaupnice so bile vse odšle, toda v njej so ostale žive vse strasti one dobe in na ta ali oni način so jih morale tudi učenke občutiti in prenašati.

Ko ji je prišlo na pamet, da bo mnogim izmed njih usojeno živeti v svetu, iz katedega je bila ona za vedno izključena, je občutila proti revicam pravo mržnjo, skoro nekakšno željo maščevanja: imela jih je pod peto, ravnila je sirovo z njimi in jih šilila, da so se že naprej pokorile za radosti, ki jih bodo nekega dne uživale.

Kdor bi jo bil v takih trenutkih slišal, s kakšnim zapovedovalnim ogorčenjem je za vsak najmanjši prestopok kričala nanje, bi bil mislil, da je to ženska divje in brezobzirne duševnosti. V drugih trenitkih je isto sovraštvo do samostana, pravil in pokorščine izbruhnilo v napadih prav nasprotnega razpoloženja.

Tedaj ni samo prenašala kričevega razveseljevanja svojih gojenk, temveč ga je celo podžigala; mešala se je v njih igre ter zanašala vanje še večji nered, udeleževala se je njih razgovorov ter jih tirala daleč preko namenov, s katerimi so jih bile one začele.

Če je katera izustila besedico o zlobudranju matere opatinje, je učiteljica to dolgo oponašala ter napravlila popoln prizor kakor v komediji. posnemala je obraz te redovnice ali hojo one ter se pri tem pretirano smejala; toda bil je smeh, po katerem ni bila nič bolj zadovoljna nego prej. Tako je živela nekaj let, ker ni bilo ne slučajne ne prilike za kaj drugega; tedaj pa je njena nesreča hotela, da se je prilika ponudila.

Med drugimi odlikami in predpavicami, ki so se ji dovolile kot nekakšna odškodnina, da ne more biti opatinja, je bila tudi ta, da je imela posebno stanovanje.

Tista stran samostana je mejila na hišo, v kateri je stanoval mladenič, zlobnež po poklicu, eden izmed mnogih, ki so se v onih časih s svojimi birači in opirajoč se na zveze z drugimi zlobneži do neke meje lahko posmechovali javni sili in postavam.

Naš rokopiš ga imenuje Egidija in ne omenja njegovega rodbinskega imena. Ta je večkrat videl s svojega okence, obrnjenega na malo dvorišče tistega stanovanja, kako se Gertruda šeta in v brezdelju postopa sem in tja, in ker ga je nevarnost in brezbožnost podjetja bolj mikala nego plašila, se jo je nekega dne drznul ogovoriti. Nesrečnica je odgovorila.

Prvi hip je občutila zadovoljstvo, ki gotovo ni bilo pristno, a bilo je živo. Dosadno praznoto njene duše je napolnila krepka, neprestana zaposlenost in, skoro bi dejal, mogočno življenje; toda to zadovoljstvo je bilo podobno krepčilni pijači, ki jo je iznajdljiva krutost starih narodov nalivala obsojenču, da mu je dajala moči za prenašanje muk.

Obenem so se v njenem obnašanju pokazale velike spremembe; nenadoma je postala bolj rečna, bolj mirna, opustila je roganje in godrnjanje, kazala se je celo ljubeznico in priljudno, tako da so se redovnice med seboj veselile srečnega preobrata, saj niso mogle niti oddale slutiti pravega vzroka in razumeti, da ni bila ta nova čednost nič drugega nego hlomba, ki se je pridružila njenim starim pogreškom.

Vendar ta videz in ta, da se tako izrazim, zunanja pobeljenost nista dolgo trajala, ali vsaj ne z isto neprestanostjo in enakomernostjo.

Nekaj časa se je zdelo, da nobena ne sumi kaj posebnega; toda nekega dne, ko se je gospa zaradi Boga ve kakšnih kvant sporekla z neko sestro služabnico in se je spozabila, da je nenavadno grdo ravnila z njo in je kar ni hotela izpustiti, je to po dolgem trpljenju in potem ko si je precej časa grizla ustnice, minila končno vsa potrpežljivost in ušlo ji je, da ona nekaj ve in bô že govorila o pravem času in na pravem mestu.

Od tega hipa gospa ni imela več miru. A ne dolgo po tem so nekega jutra služabnico zaman pričakovali pri njenih vsakdanjih opravilih; gredo gledat v njeno celico in je ne najdejo, kličejo jo glasno, a ona ne odgovori, iščejo tukaj, iščejo tam, krožijo in brskajo povsod od vrha do tal — ni je nikjer. In Boga ve kakšne domneve bi bile nastale, da niso pri tem iskanju

zasledili luknje v vrtnem zidu; to je pri vsem zbudilo misel, da je ondod ušla iz samostana.

Iskali so jo dolgo v Monzi in okolici in zlasti v Medii, odkoder je bila doma; pisali so na razne strani, a niso nikdar odkoder dobili najmanjše vesti o njej. Morda bi bili kaj več izvedeli, da so kje blizu kopali, mesto da so daleč iskali.

Po mnogem čudenju, ker si ni nihče mislil, da bi bila kaj takega zmožna, in po mnogih pogovorih so zaključili, da je morala iti daleč, daleč. In ker je neki sestri ušlo: "Gotovo je zbežala na Holandsko," so v samostanu in zunaj brž rekli in dolgo verjeli, da je res pobegnula tja.

Zdi se pa, da gospa ni bila tega mnenja. Ne da bi bila kazala, da tega ne verjame, ali da bi bila pobijala splošno mnenje s svojimi posebnimi razlogi; če jih je imela, ni gotovo nikdar nihče svojih razlogov tako skrbno skrival kakor ona in nicesar se ni tako rada ogibala, kakor da bi znova mešala po tisti zgodbi, za nič se ni tako malo brigala, kakor da bi se dotikala ozadja te skrivnosti.

Ali čim manj je o tem govorila, tem bolj je mislila na to. Kolikokrat na dan se je slika te ženske vrnila v njenega duha, postavila se je tja in se ni hotela zganiti! Kolikokrat si je želela, da bi jo videla pred seboj raje živo in resnično, kakor da se ji zmerom vsiljuje v misel, kakor da mora biti podnevi in ponoči v družini te prazne, strašne, nepremične podobe!

Kolikokrat bi bila raje slišala njen pravi glas, in naj bi ji bila grozila s čimerkoli, kakor da bi ji globoko v duševnem ušesu neprestano in fantastično brnel zmerom isti glas in bi morala poslušati besede, ki so se ponavljale s tako trdovratnostjo in neumorno vztrajnostjo, s kakršno jih živ človek nikdar ne bi mogel ponavljati!

Eno leto približno je preteklo po tem dogodku, ko je bila Lucija predstavljena gospe in je imela z njo pogovor, pri katerem smo ostali s svojo povestjo.

Gospa je kopicila vprašanja o don Rodrigovem zasledovanju in se je lotevala nekaterih podrobnosti s tako neustrašenostjo, da se je moralo to zdeti več nego novo Luciji, ki si ne bi bila nikoli mislila, da se radovednost redovmore sukatih krog takih predmetov. Pa tudi sodbe, ki jih je ona trosila med vprašanja ali jih je dajala uganiti, niso bile nič manj čudne.

Zdelo se je skoro, da se smeje silnemu gusu, ki ga je Lucija vedno občutila do onega go-spoda, in je vpraševala, je li to kaka pošast, da vznjua toliko strahu; zdelo se je skoro, da bi bila dekletovo upiranje smatrala za nespametno in bedasto, da ga ni opravičevala prednost, ki jo je Lucija dajala Renzu.

In tudi o tem se je povzpnila do vprašanj, ki so vzbujala v deklici osuplost in so ji gonila rdečico v obraz.

(Dajte prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Začasa štrajka gozdnih delavcev v državi Washington so se vršili resni izgredi. Do najhujših spopadov je prišlo, ko so dospeli člani narodne garde lastnikom žag na pomoč. Na slikki vidite, kako so morali štrajkarji bežati pred dimom plinskih bomb, ki so jih metali vojaki.

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

63

— Pogledj, — pravi, kot bi govoril sam s seboj, — Manoela piše. Kaj neki hoče?

Slugi namigne. Gabriel stopi nazaj.

— Ali smem odpreti? — Juan odpre pismo in bere: — Za vračati — zakolne. — Ta zverina, Raventos! Manoela je pri Editi v samostanu, pa jo hoče s silo nazaj. In sedaj naj ji jaz pomagam. Kako morem to!

Dija mu jasno pogleda v oči. Skozi njegove oči vidi doli v njegovo lahkomišljeno srce. In takoj razume Manoelin krot ob svojem obisku v Rio.

Dija vstane. Stoji tik Kadena, polna ginjenosti, toda s čistim in resnim obrazom.

— Pomagaj ji, Juan, — mu pravi. — Ai moreš. Zavzemi se za njo in bo zopet zdrava. Ti si zdravnik, ki ga potrebuje. Ti si edini, ki je more rešiti. Pomagaj ji!

— Jaz? — zakliče Juan.

Začuden pogled šine čez Dijin obraz, tema zakrije njegovo čelo. Juan težko sede. Pol minute molka mine. Toda Dija in Juan slišita svoji srci ječati.

Nato pa Juan dvigne glavo z lačnimi očmi.

— Ponovi mi, Dija, — ji pravi. — Ne potrebuješ novega premisleka? Tedaj je bilo vendar-le?

— Natančno tako, Juan.

Z rokama seže v zrak, kot bi hotel kaj popisati ali pa uničiti.

— Pojdiva, — pravi Juan. — Sprejmem te do tvojega voza....

Skozi peterokotno kamnito omaro na facendi Raventos doni tuleči glas starca. Zopet je nekoliko okrevljal. Samo zavita usta so še ostala. Skozi bele zverinske zobe je prihajala slina, ki je tekla po bradi. To je bil strašen obraz.

Nekaj dni po svojem prihodu na facendo je Manoela izginila. In vedeli so, kam. Spočetka je Raventos mirno čakal. Ta beg svoje hčere od hiše je poznal — navadno se je po nekaj tednih zopet vrnila. Sedaj pa ji je pisal, toda ni prejel odgovora. Pisal je zopet, tudi na opatino, nobenega odgovora. Tedaj pa prešine vse njegove ude divja jeza. In to je bilo njegovo zadnje pismo:

"Takoimenovani gospodarici

v samostanu.

Ako vaš ostudni zarod moje hčere v teku treh dni ne izpusti iz svojih krempljev in mi je zopet ne pošlje nazaj, vam prisegam, da pridem sam po njo. Toda to za vas ne bo nikako veselje.

Raventos."

Na to surovost seveda ni bilo nikakega odgovora. Zvečer tretjega dne je Raventos povabil svoje "ptiče za vislice" na veliko pojedino v staro dvorano. Njegov oče je imel v tej dvorani veliko zbirko orožja, ki ga je prinesel s potovanja po Evropi. Na stenah so viseli šlemi in oklepi, sulice, meči in puške. Okoli velike mize sredi dvorane so se zbrale pustolovske postave kot tolpa pomorskih roparjev, v pisanih usnjatih srajcah, z dolgimi lasmi in s ščetinastimi robotimi obrazi. Na desni strani sede: conte Carrano, baron do Salgueiro, dr. Valniček, njim nasproti pa trije ostali. Na koncu mize sedi gospodar s baronom Rahrlachom.

Na mizi so bila samo mrzla jedila, toda v veliki množini in vsakdo si je moral sam postreči. Poglavitna stvar je bila pijača. Pričeli so z vlečanim cachacasom, ki je bil močan in svetel kot konjak, zatem pa so pili rdeče vino. Toda ti "ptiči za vislice" so še bili spodobni. Med seboj govorili samo polglasno in se boječe obnašali, kot bi bili pod kazenskim redom v hiši. Skozi globoko okno v zidu je prihajal soparni večerni zrak in je močil debele potne kaplje na njihovih čelih.

Raventos navzlic svojim poševnim ustnicam prične s svojim gromkim glasom:

— Veste, prijatelji, za kaj gre. Oni zarod tam gori mi je vkradel mojo hčer. Počasi jo hočejo napraviti blazno. In že dolgo so na tem delu. Svojega otroka pa hočem zopet nazaj, toda zadržujejo ga, in vidi vrag, s kakimi sredstvi. Ker moje prošnje niso prav nič pomagale in na moja pisma niso niti odgovorili, se moram poslužiti sile. Za postave in policijo se ne brigam, jaz sam sem postava. Samostan bomo po vseh pravih oblegali. Jutri zjutraj gremo na boj. Posekati sem pustil drevesa, ki jih bomo porabili pri prodiranju zidu, ako nam ne odpro vrat. Metalec kamenja, ki vi vse na steni, vzamemo tudi s seboj, da bomo tem čarovnicam razbili okna in oba stara topova v trdnjanskem zidu bom napolnil s smodnikom — naj jim grom bobni v ušesa. Pred nami jih mora biti strah, da se jim bodo tresli udje. Strah — to je najglavnejše! Za nas bo to samo šala. Obesite puške na rame — vsak mora izgledati kot roparski poglavar. Nobenega človeškega življenja ne zahtevamo, samo strah! Toda strah jim mora iti tako v ude, da mi moja hčer brez dolgega pogajanja izroče. Sedaj razumete in bodite pripravljeni jutri zjutraj!

Prime kozarec in ga zvrne v goltanee. Burno odobravanje zadoni kot bi padala toča. To je bilo nekaj za to pustolovsko druhal, velika komedija, ki je bila vredna pustnega torka. Ostali stavijo različne predloge, kako bi bilo mogoče nune pošteno prestrašiti: na zidove bodo naslonili lestve, plezali bodo skozi okna, v sobe bodo metali mrtve mačke in opice, predvsem pa bodo s seboj vzeli lovske pse, ki bodo streljanje iz topov spremljali s svojim lajanjem.

Vsi kriče že vse križem. Toda vpitje narašča, ko conte in baron prineseta velikansko lončeno posodo za bowle. Bila je peklenska mešanica porta, bordeauxa, žganja iz sladkornega trsa, šampanjca in curacao. Pijača ni bila slaba, malo sladka, toda, če je kak tujec popil samo en kozarec, tedaj so mu odpadle noge, pri drugem kozarcu pa je bil prilepljen na stol, ker ni mogel več vstati.

(Dalje prihodnjič.)

HUDIČEV OTOK V CALIFORNJI

Jeklo, ki mu ne pride do zlat, v zalivu San Francisku, na goli skali. Že sto let je stara ta jetnišnica in je najstarejša, s pečnami obdana jetniška trdnjava sveta. Bolje je zastražena ko zloglasni francoski Hudičev otok. — Celice jetnikov na otoku Aleatrazu so iz take snovi, ki ji ni nobeno jeklo kos in tudi okenske rešetke so iz iste snovi. Vrata se sama zapirajo z navori od daleč. Istočasno se odpira po več vrat — po petnajst na enkrat — in če stopajo jetniki iz poslopja v poslopje, je treba za sleherni vrata dve osebi: čuvaja in paznika. Čuvaj vrat premika navor, paznik pritiska na gumb, da se električno zaklenejo vrata. Čuvaj pri vratih in paznik vidita drug drugega le skozi steklo, ki ga niti krogla ne prodere; pogo-

varjati se moreta le s pomočjo mikrofona, a jetniki ne morejo priti do obeh naenkrat in ju morda pobiti in uiti. — V kaznišnici ne sme biti nobeno drugo orožje ko tisto, ki ga imajo pazniki in ki je natančno prešteto. Vse tiste, ki pridejo jetnike obiskat, izvemši uradnikov in zdravnikov — takoj preišče poseben električni aparat, ki je pa skrit. Ponekod, kjer stopajo jetniki ali obiskovalci drug za drugim, sta po dva taka aparata skrita. Sleherno orožje, sleherno bodalo, še sleherni žebelj takoj vpliva na električni tok v občutljivem aparatu in koj zabrni zvonček in se zablika lučka in naznani, da ima nekdo orožje ali nekaj kovinastega pri sebi. Pa bodi, da je še toliko oseb na hodniku, aparat takoj, v trenutku naznani nevarnost. — Če bi se morda jetniki uprli v jedilnico, kjer imajo nože, vilice, je tudi to onemogočeno. Zakaj na stropu so ovalne, gladke plošče in za njimi so odprtine za plin za soljenje. En sam paznik more z enim samim gibom gumba ukrotiti vso jetnišnico, ki se more koj napolniti s plinom in že lovijo jetniki sapo, da onemorejo. Ko zapuščajo jetniki jedilnico, jih spet preiščejo, da odda vsak pravilno svoj pribor.

Jetniki imajo prav izvrstno, naravnost gospodsko, tečno hrano. Za kosilo, n. pr.: juha, zrezek z onako, fižol, krompir, sir in kava. In večerja: fižol s špehom, koruzni kruh, oljnat krompir, sadje, sir in kava. — Obiski so dovoljeni le, če jih odobri pravosodno ministrstvo Združenih držav. Sleherno pismo prepiše prej paznik, preden ga dobi jetnik. Če pride kak obisk, govorita jetnik in on tako, da sta vsak v posebni sobi, govorita skozi ključničavo, za sleherno orožje odporno steklo, ki je vdolano v steno. Celice so po 4 čevlje široke in 8 čevljev dolge. Na koncu hodnikov so železne palice, tako da so pazniki prav tako zaprti ko jetniki, dokler imajo službo. — V poslopju je dvorana za operacije, za zdravljenje; dalje imajo tudi gledališki oder, klavir in knjižnico.

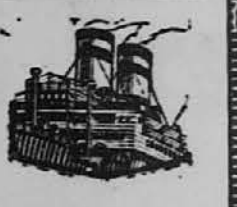
Nobena jetnišnica ni bila še tako zavarovana in tako dobro opremljena z varnostnimi pripravi, kot je Aleatraz. Ne le to, da morejo že v nekaj minutah iz raznih smeri priti oboroženi mornarji vanjo, tudi pazniki sami so najboljši, kar jih premore država Uncla Sama. Sedanji ravnatelj Aleatraz je Johnstone. S svojimi 40 odličnimi pazniki je odgovoren za varnost najhujših zločincev sveta.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

210 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SAMOSTOJNOST

FILIPINOV

(Nadaljevanje z 2. strani)

mnogih sodobnih mednarodnih gospodarskih odnosov. Amerika ni smatrala za potrebno, da se resno in učinkovito upre japonski ekspanziji na račun Kfajtske, kakor se je na tako brutalen način realizirala pred dvema letoma in se ravnokar zopet nadaljuje. Amerika takrat ni intervenirala in s tem je priznala, da se na zapadnih obalah Tihega oceana namerava uveljavljati samo gospodarsko, ne pa politično, kar je bil za kitajske nade zelo bidek nauk.

Resnacija na Filipine je prav za prav samo nadaljevanje natančno iste politike. Očividno smatra Amerika, da se ji kaže oprti samo na izvestne obrambne možnosti, ki se ji nudi s posestjo Panamskega prekopa, pa Havajskega otočja. V posesti teh postojank smatra Amerika, da se ji bo vedno lahko zmogovito upreti, ako bi se iz Tokia drznili misliti na ofenzivni poseg preko Tihega oceana. Več pa ne potrebuje, zakaj teritorialne posesti onstran Pacifika se ji ne zde vredne bremen, ki bi bila z njimi zvezana. Seveda nam ostane pri tem odprto, kako se bo v bodoče Amerika želela zavarovati zoper poseg tujih sil na Filipine in kako si bo želela rezervirati svoje vojaške in zlasti maritimne pozicije na otočju.

Ostane pa pri tem nujnost zlasti za britanski svet, da se trdnje zavaruje za bodočnost. Svoj čas se je pri Avstraliji in Novi Zelandiji že kazala nagnjenost k pretnji, da se naslonita na Zedinjene države, ako bo Anglija nadaljevala svojo Japoncem naklonjeno politiko, ki je zanemarljiva celo tako soglasno zaželeno ukrepe, kakor je bila utrditev Singapura kot velike pomorske in trdnjavske baze. Sedaj bi bile take pretnje povsem brez smisla in more se reči, da pomeni prepušitev Filipinov svobodni usodi pritisk na britanske dominione ob Pacifiku, da se trdnje oklenejo matične zemlje.

Sicer pa ostane popolnoma negotovo, kako se bodo uvedli Filipini kot samostojen član v

SHIPPING NEWS

JULIJA:

- 26. Bremen v Bremen
- Berengaria v Cherbourg
- 27. Champlain v Havre
- 31. Washington v Havre
- Normandie v Havre

AVGUST

- 2. Europa v Bremen
- Aquitania v Cherbourg
- 3. Rex v Genoa
- 8. Majestic v Cherbourg
- 10. Ile de France v Havre
- Conte Grande v Trst
- 13. Bremen v Bremen
- 14. Manhattan v Havre
- 15. Champlain v Havre
- 16. Berengaria v Cherbourg
- 17. Conte di Savoia v Genoa
- 21. Normandie v Havre
- 22. Aquitania v Cherbourg
- 23. Europa v Bremen
- 24. Lafayette v Havre
- Roma v Trst
- 28. Washington v Havre
- Majestic v Cherbourg
- 30. Bremen v Bremen
- 31. Ile de France v Havre
- Rex v Genoa

SEPTEMBER:

- 4. Normandie v Havre
- Berengaria v Cherbourg
- 5. Champlain v Havre
- 7. Aquitania v Cherbourg
- 10. Europa v Bremen
- 11. Manhattan v Havre
- 12. Majestic v Cherbourg
- 14. Lafayette v Havre
- Conte Grande v Trst
- 17. Bremen v Bremen
- 19. Berengaria v Cherbourg
- 21. Ile de France v Havre
- 24. Rex v Genoa
- 25. Washington v Havre
- Normandie v Havre
- 26. Champlain v Havre
- 27. Europa v Bremen
- Aquitania v Cherbourg

mednarodnih političnih odnosih. Ali da se s sedanjim razvojem postojanke Japonske na Tihem oceanu niso poslabšale, o tem ne more biti nikakega dvoma.

Čarčite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik s Združenih držav

ZBIRKA zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE

111 strani. Cena	35
ANDREJ HOFER	50c
BENEŠKA VEDEŽEVALKA	35c
BELGRAJSKI BISER	35c
BOŽIČNI DAROVI	35c
BOJ IN ZMAGA	25c
CVETINA BOROGRADSKA	45c
CVETKE (pravljice za stare in mlade)	30c
ČAROVNICA S STAREGA GRADA	25c
DEVICA ORLEANSKA	50c
DEDEK JE PRAVIL (pravljice)	40c
ELIZABETA, HČI SIBIRSKEGA JETNIKA	35c
FRAN BARON TRENN	35c
FRA DIAVOLO	50c
FRIDOLIN ŽOLNA. Spisal Milčinski, 72 str.	25
HEDVIKA. BANDITOVA NEVESTA	40c
JANKO IN METKA (karbonske slike za otroke)	30c

KOREJSKA BRATA (črtice o misijonarjih v Koreji)	30c
KRALJEVIČ IN BERAČ	30c
KRVNA OSVETA (povez iz abruških gor)	30c
KAJ SE JE MAKARU SANJALO	25c
LUDEVIK HRASTAR. POZNAVA BOGA (spisal Kristof Šmit)	30c
MARKO SENJANIN, SLOVENSKE ROBINSON	75c
MARON, krščanski detek iz Libanona	25c
MUSOLINO, ropar Kalabrije	40c
MRTVI GOSTAČ	35c
MALI KLATEŽ (spisal Mark Twain)	70c
MLADIM SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meska)	25c

NA RAZLIČNIH POTIH	40c
NA INDIJSKIH OTOKIH	50c
PABERKI IZ ROŽA	25c
PARIŠKI ZLATAR	35c
POŽIGALEC	25c
PESTI BOŽJI	30c
PRAPOREČANOVE ZGODBE	35c
PROVEDENJ (spisal Kristof Šmit)	30c
PIRHI (spisal Kristof Šmit)	30c
PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO I. zv.	40c
II. zv.	40c
PRAŠKI JUDEK	25c
PATRIA (povez iz irske zgodovine)	30c
POSLEDNJI MOHIKANEC	30c

PRIGODE ČEBELICE MAJE. Spisal Levstik. 104 strani. Trda vez.	1.—
PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA	30
PRVIČ MED INDIJANCI	30
PREGANJANJE INDIJANSKIH MISSIONARJEV	30

PRAVLJICE, Košutnik, II. zvezek. Cena	75
PRAVLJICE, H. Mayer. Cena	30
RDEČA IN BELA VRTNICA	30c
REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM	30c
RINALDO RINALDINI. Cena	50
ROBINZON	50c
ROBINSON (Velika izdaja)	70
SKOZI SIRO NO INDIJO. Cena	50
STRIC TOMOVA KOČA. Cena	50
SUEŠKI INVALID	35c
SISTO IN SIESTO (povez iz Abrucev)	30c
SVETA NOTBURGA	35c
STEZOSLEDEC	30c
SVETA NOČ (pripovedke)	30c
TRI INDIJANSKE POVESTI	30c
TURKI PRED DUNAJEM	30c
TISOČ IN ENA NOČ (s slikami; trda vez) I. zv. \$1.30; II. zv. \$1.40; III. zv. \$1.50	

SKUPAJ \$3.75	
TISOČ IN ENA NOČ. Mala izdaja. Cena	1.—
VOLK SPOKORNIK (spisal Franc Molko; s slikami)	\$1.00
Trda vez.	\$1.20

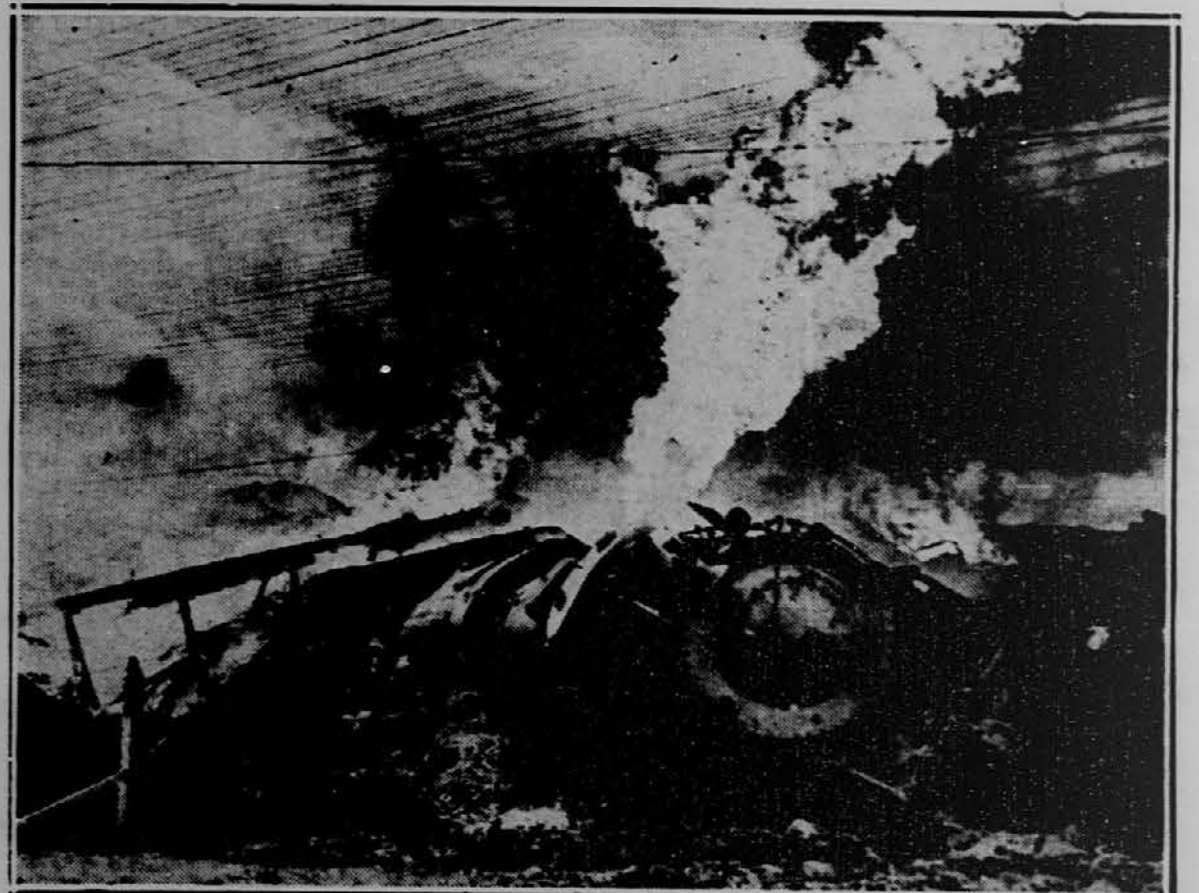
ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKO MLADINO 3 zvezki po	50c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA	60c
ZLATOKOPI (povez iz Alaske)	25c
ZBIRKA NARODNIH PRIPOVEDEK (dva dela) I. del	40c
II. del	40c
ZBRANI SPISI ZA MLADINO (deset povesti, spisal Engelbert Gangl), v 1 zvezku	50
VINSKI BRAT. (V. zv.), Gangl	50
8 POVESTI. (IV. zv.), Gangl	50
13 POVESTI. (III. zv.), Gangl	50

Naročite jih pri:

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street : : : New York, N. Y.

ŽELEZNIŠKA NESREČA V ARKANSAS

Lokomotiva in sedemnajst tovornih vagonov je začelo goreti, ko se je iztiril tovorni vlak blizu mesta Little Rock v državi Arkansas. Pri nesreči je bila ena oseba ubita, več pa nevarno poškodovanih.